

Malmö högskola, Vice-rector forskning

Peter Jönsson, Forskningskoordinator

Beslut rektor

2015-10-29

UNDERLAG TILL REGERINGENS FORSKNINGSPOLITIK

Malmö högskola har bjudits in (U2015/1662/UH) att lämna synpunkter på vad som kan komma att ingå i kommande forskningspolitiska proposition. Malmö högskola lämnar härmed följande synpunkter, förslag och rekommendationer.

Sammanfattning av förslag:

- Satsa på forskning riktad mot samhällsutmaningar och på lärosätenas mötesplatser för samverkan
- Öka lärosätenas basanslag för forskning och forskarutbildning
- Ta hänsyn till forskningsförankring (utbildningsvolym) och belöna produktivitet och kvalitet när basanslaget för forskning (om)fordelas mellan lärosäten
- Tillåt friare disposition av basanslaget för utbildning respektive forskning
- Återinför möjligheten för högskolor att prövas för universitetsstatus
- Kraftsamla kring infrastruktur för forskning, inklusive vetenskapliga informationsresurser på landets högskole- och universitetsbibliotek
- Gör det möjligt för alla lärosäten att bilda holdingbolag

Samhällsutmaningar och mötesplatser för samverkan

Samhällsutmaningar i global skala kommer bland annat till uttryck i Förenta Nationernas Agenda 2030. För att kunna hantera denna typ av utmaningar krävs att insatser inom forskning, utbildning och innovation riktas så att de mest angelägna utmaningarna ställs i centrum för kunskapsutvecklingen. Högskolesektorn utgör en viktig samhällsresurs när det gäller att möta dessa globala utmaningar och för att nå de hållbarhetsmål som finns mer specifikt beskrivna på nationell, regional och lokal nivå. Om forskning och högre utbildning ska kunna ge bidrag till lösning av denna typ av utmaningar, krävs en ömsesidig öppenhet från högskolesektorn och det övriga samhället så att god samverkan kan komma till stånd kring dessa viktiga frågor.

Som samhällsinstitutioner är universitet och högskolor unika i den meningen att det är endast vid lärosäten som forskning, högre utbildning och samverkan med omgivande samhälle integreras på bred basis. Lärosätena utgör därmed en viktig mötesplats för samverkan. Forskningen stimuleras och blir inspirerad av andra

verksamheter vid lärosätet genom samspelet med utbildning på grundnivå, avancerad nivå och forskarnivå samt kopplingen till olika typer av innovationer. Detta samspel mellan olika verksamheter inom ett lärosäte möjliggör därmed forskningsförankring av utbildningen och nyttiggörande av forskningsresultat. Växelverkan mellan utbildning och forskning gör att lärosätena har en särskilt framträdande roll i svensk samhällsutveckling. En roll som dessutom ökar i betydelse som ett resultat av de utmaningar som mänskligheten står inför.

För att lärosätenas ska leva upp till denna roll är kvalitet i forskning en viktig förutsättning. De forskningsresultat som lärosätena producerar kvalitetkontrolleras i regel genom internationell kollegial granskning. Forskare vid universitet och högskolor medverkar också genom kollegialt inflytande till hur forskningssystemen utformas. Lärosätena har därtill en relativt fristående och granskande roll i samhället. Integritet inom forskning betyder bland annat att forskningsfrågor som genereras inom akademien kan få genomslag långt senare, ibland inom oväntade samhällsområden och tillämpningar. Förutsättning för att högskolesektorns forskning ska bibehålla hög trovärdighet är att forskningsresultaten genomgår erforderlig granskning samt stävande av alla former av vetenskaplig oredlighet. Dessa bärande idéer har visat sig framgångsrika i många länder och under lång tid.

Svensk forskning och högre utbildning verkar i ett internationellt sammanhang. Aktiviteterna kan anta olika uttryck. In- och utresande studenter på olika nivåer är kanske den mest påtagliga av dessa. Vidare är forskning internationell genom att forskningsresultat ofta publiceras på engelska och att forskare ingår i olika former av samarbeten och deltar mötesplatser över nationsgränser. Eftersom kontakten med andra länder är avgörande för kvaliteten på forskning och utbildning så är alla åtgärder som gynnar internationella förbindelser av betydelse.

Regeringen bör därför verka för att olika gränshinder för utbildnings- och forskningssamarbete mellan Sverige och andra länder undanröjs. Internationell rekrytering sker i konkurrens och därför bör expertskatten ses över så att den blir konkurrenskraftig, särskilt i förhållande till grannländernas. Ytterligare former av gränshinder gör till exempel att skånska lärosäten i forskningssammanhang inte fullt ut kan samarbeta med den danska sidan och därmed dra full fördel av sin gynnsamma geografiska position.

Förutsättningarna att bedriva framgångsrik forskning och forskarutbildning skiljer sig emellertid åt inom det svenska högskolelandskapet. En framgångsfaktor för svensk forskning är att bättre ta tillvara den outnyttjade forskningspotential som finns vid ett antal lärosäten. Alla lärosäten i Sverige förfogar över specialkompetens inom viktiga samhällsområden och det finns starkt profilerade och kreativa forskningsmiljöer vid samtliga lärosäten. Bredden är viktig för täcka in hela forskningspanoramats och för att Sverige ska ha en allsidig utbildning av nästa generations forskare inom områden som är viktiga för samhället. En förhållandevis

liten investering vid dessa lärosäten skulle ge mycket god avkastning i form av forskningsresultat och förstärkt forskningsanknytning av utbildningen. För att göra en sådan satsning behövs ytterligare resurser i form av ett ökat basanslag i kombination med en annorlunda omfördelning av basresurser (se nedan).

Kunskapsdelning genom växelverkan mellan högskolesektorn och det övriga samhället – det vill säga näringsliv samt offentlig och idéburen sektor – har många aspekter. Inom akademien har olika former av samarbete mellan skilda discipliner ofta visat sig vara ett effektivt arbetssätt inom både forskning och utbildning när det gäller att ge bidrag till kunskapsutveckling kring samhällsutmaningarna, vilkas komplexitet sällan kan reduceras till en enskild disciplin. Genom integrerad vetenskap ges också lärosätena möjlighet att öka kontaktytan gentemot det övriga samhället. Satsningar som på olika sätt gynnar interdisciplinär forskning och utbildning kan därför ge både direkta och indirekta positiva samhällseffekter.

Samverkan genom kunskapsdelning mellan högskolesektorn och det övriga samhället kan ske på många sätt, till exempel som translationell och partipartisk forskning, i inkubatorer, genom uppdragsforskning och -utbildning, i olika samarbetsorgan och genom personalunioner mellan lärosäte och annan part vilket till exempel kan betyda delad anställning. Varje universitet och högskola har sin egen uppsättning av mötesplatser som varierar över tid. Alla former av stöd till att bygga upp och driva sådana till de enskilda lärosätena anpassade akademiska mötesplatser vore en investering inför framtiden, till exempel genom ett särskilt stöd till kombinationsanställningar mellan näringsliv/offentlig sektor och akademi.

Kunskapsdelningens demokratiaspekter förtjänar att framhållas. Å ena sidan ska forskningsresultat som påverkar samhällsutvecklingen ha ett jämlikhetsperspektiv – vård, hälsa och omsorg är kanske de mest uppenbara exemplen, men frågor kring migration, integration och mänskliga rättigheter är också centrala i ett demokratiskt samhälle. Jämlik tillgång till vetenskapligt prövad kunskap är en demokratisk rättighet där digitalisering och öppen tillgång till forskningsresultat erbjuder nya spridningsmöjligheter som därigenom leder till ökad samhällsnytta.

Å andra sidan ingår medborgarnas lika möjlighet att delta i högre utbildning i demokratikonceptet. Eftersom en andel av studenterna inom högre utbildning blir framtidens forskare, måste Sverige på bästa sätt ta till vara landets hela begåvningskapacitet genom en bred rekrytering av studenter och doktorander. Forskning om jämlikt lärande framstår av denna anledning som extra angelägen. Det finns många obesvarade frågor om lärande och breddad rekrytering och om nyanländas och första generationens högskolestudenters lärande där nationella satsningar är nödvändiga. I bilden ingår frågor om jämlikt lärande genom hela utbildningssystemet. Forskning kring hållbar skolutveckling på vetenskaplig grund är därmed en förutsättning för en positiv utveckling inom detta område.

Forskarutbildade är en stor resurs för hela samhället, inte enbart för akademien. En höjd konkurrensnivå inom industrin och behov av större inslag av rationella och vetenskapligt grundade beslut och rutiner inom offentlig sektor och andra komplexa organisationer talar för ett växande behov av forskarutbildad personal. I ljuset av detta är det oroande att omfattningen av svensk forskarutbildning har stagnerat under de senaste åren. Bristen på forskarutbildad personal kan ställvis därför komma att utgöra en flaskhals för en gynnsam samhällsutveckling. Ett större basanslag för forskning och forskarutbildning samt inrättande av forskarskolor, likt Lärarlyftet, inom vissa särskilt viktiga samhällsområden skulle kunna möta ett sådant behov.

Ökat basanslag för forskning och forskarutbildning

Tidigare politik har inneburit att en stor andel av senare års ökning av statliga ekonomiska resurser för forskning har kanaliserats till forskningsråden. Lärosätena har genom råden i ökad utsträckning och i konkurrens fått ansöka om olika former av projektbidrag. Detta, tillsammans med att andra aktörer inom forskningsfinansiering blivit alltmer framträdande, har inneburit att externfinansieringen av högskolesektorns forskning och forskarutbildning numera är betydligt större än den som basanslaget står för, vilket inte ger den stabila grund som långsiktig forskning behöver. Malmö högskolas forskning finansierades exempelvis till 60 % av externa medel under 2014.

Nackdelarna med nuvarande finansieringsmönster är många och välkända: medel avsedda för fri forskning och forskningsförankring av utbildning går till samfinansiering av externa projekt som inte är fullkostnadsfinansierade, vilket betyder att lärosätenas strategiska manöverutrymme för fri forskning minskar; en kort finansieringshorisont bäddar för en osäker postdoktoral karriär inom akademien genom att olika typer av tidsbegränsade anställningar prioriteras framför tillsvidareanställningar; arbetet som lagts ner på att göra en ansökan som sedan får avslag kan vara betydande och anses ofta till stora delar som improduktivt. Till detta kommer att andra europeiska länder, där basfinansieringen till forskning dominerar tydligt, uppvisar bättre utveckling beträffande vetenskaplig produktion och kvalitet.

Det finns således goda skäl att stärka lärosätenas basfinansiering. Om det inte är möjligt att skjuta till forskningsresurser för detta ändamål under kommande forskningspolitiska period föreslår Malmö högskola att ökningen av basanslaget i så fall förverkligas genom minskad avsättning till forskningsråden.

I konceptet för ett ökat basanslag för forskning ingår vidare att anslaget borde vara befriat från varje form av produktionsavdrag eftersom ett sådant medför orimliga krav på effektivisering med en urholkning som följd. Utdelningen från Akademiska hus borde dessutom återföras till högskolesektorn (som genererat denna vinst).

I sammanhanget kan det vara värt att nämna att strukturerna hos många finansiärer fortfarande belönar strikt disciplinärt förankrade ansatser och ansökningar till etablerade forskningsområden. Detta förhållningssätt kan tyvärr hålla tillbaka ny och innovativ forskning. Satsningar på och interdisciplinär forskning och forskning som integrerar flera vetenskaper behöver bli tydligare för de finansiärer där staten är huvudman. Kommentaren gäller även den kliniskt förankrade forskningen som arbetar i motvind i förhållande till preklinisk forskning. Malmö högskola ser dessutom gärna en större samordning mellan de insatser som forskningsråden och Vinnova gör samt mer samarbete mellan de statliga aktörerna och andra stora forskningsfinansiärer.

Omfördelning av basanslag för forskning och forskarutbildning

Graden av omfördelning av basanslaget mellan landets lärosäten med hjälp av kvalitetsindikatorerna *externa medel* samt *vetenskaplig produktion och citeringar* har, tills alldeles nyligen, enbart varit av symbolisk karaktär och inte inneburit nämnvärda omdispositioner mellan lärosäten. Justerade viktfactorer som på ett bättre sätt än tidigare återspeglar vissa lärosätens forskningsinriktning har emellertid inneburit förändringar till det bättre.

I väntan på eventuell implementering av ett nytt utvärderingssystem för forskning, bör föreliggande omfördelning behållas på nuvarande nivå men resursfördelningssystemets kvalitetsindikatorer bör kompletteras med en fördelningsgrund som tar hänsyn till antal helårsstudenter (eller annat mått på utbildningsvolym) vid ett lärosäte. Anledningen är att all högre utbildning i Sverige ska ha möjlighet att forskningsanknytas likvärdigt.

Om målet med fördelningen är att använda de ekonomiska resurserna på ett optimalt sätt för att skapa värde och möjliggöra hög kvalitet i forskning och utbildning bör dessutom resultatet av kvalitetsindikatorerna relateras till storleken på lärosätets basanslag för forskning, så att en belöning för effektivt användande av skattemedel beträffande forskningsproduktion och -kvalitet införs.

Friare disposition av anslaget för utbildning och forskning

En uppdelning av anslaget i en utbildningsdel och en forskningsdel tenderar att dra isär den sammanhållna verksamhet som utbildning och forskning ska utgöra vid landets lärosäten. Mål och resultatstyrning borde ersätta den ekonomiska kontroll som nu är den dominerande. Malmö högskola förordar därför att lärosätena i högre utsträckning ska kunna omdisponera anslagen mellan utbildning och forskning bland annat för att kunna göra nödvändiga satsningar på utbildningens kvalitet och forskningsförankring eller utjämna variationer i externfinansiering i form av bidrag och uppdrag.

Universitetsstatus

Sedan grunden för de så kallade ”nya universiteten” i Sverige lades i slutet av 1990-talet har frågan om att inrätta ytterligare universitet aktualiserats från flera håll, dock ännu utan resultat. Visserligen är ordningen att högskolor kan ansöka hos Universitetskanslersämbetet om examenstillstånd för områden på forskarnivå ett steg i den riktningen, men Malmö högskola anser att det är viktigt att gå hela vägen och att det därför återigen ska bli möjligt för en högskola att bli universitet. Därigenom kan ett nytt universitet på ett självständigt sätt bygga upp forskarutbildning och få möjlighet att göra forskningsinsatser som inte är möjliga inom nuvarande ram. Expansionen inom utbildning och forskning under 2000-talet pekar på att ett sådant behov finns.

Återupplivandet av en sådan ordning skulle också innebära införande av en mer jämlik situation lärosätena emellan. På vissa sätt finns redan jämlikhet. Utvärdering av utbildning på grundnivå, avancerad nivå och forskarnivå är till exempel tänkt att ingå i ett samlat kvalitetssystem för all högre utbildning som inte gör någon skillnad på om utbildningarna genomförs vid en högskola eller ett universitet. Men i andra sammanhang görs ofta explicit eller implicit åtskillnad mellan olika typer av lärosäten, alltifrån forskningsfinansierares särbehandling till nationella föreskrifter för examensbevis. Om en sådan åtskillnad medför att studenterna vid landets högskolor upplever att en högskoleutbildning inte har lika hög status som en universitetsutbildning, är uppdelningen mellan universitet och högskolor ytterligare värd att ifrågasättas. Effekterna av en sådan åtskillnad är kanske mest besvärande för de nya grupper i det svenska samhället som kommer från länder där en skillnad mellan universitet och högskola inte existerar och därmed riskerar att missuppfatta ”högskola” som ”high school”. Om dessa grupper väljer bort högskolorna går Sverige potentiellt miste om omfattande utbildnings- och kunskapsstillgångar.

I internationella sammanhang upplevs den svenska uppdelningen mellan universitet (ibland förekommer också termen ”nya universitet”) och högskolor många gånger som konstlad och i vissa fall förbryllande i och med att flera högskolor länge haft en betydande utbildning på forskarnivå i egen regi och därmed är ett ”University” i ett internationellt perspektiv. Om de högskolor som uppfyller kriterierna för universitetsstatus får möjligheten att bli universitet skulle detta leda till större tydlighet i kommunikationen gentemot andra länder i denna fråga.

Som ett steg på vägen att öppna för möjligheten att inrätta nya universitet, bör regelverket för att söka rätt att utfärda examen på forskarnivå inom vissa områden ses över med målet att högskolor friare än för närvarande kan inrätta nya forskarutbildningar. Som det är nu, kan tidigare beviljade examenstillstånd begränsa utbyggnaden av forskarutbildning vid snabbt expanderande och dynamiska högskolor. Förslag på nyskapande flervetenskapliga forskarutbildningar kan också ha svårare att få gehör vid de ofta traditionellt genomförda examensrättsprövningarna som inte sällan präglas av ett konservativt disciplinärt tänkande.

Med tanke på att forskarutbildning är en förutsättning för kvalitet och forskningsanknytning av utbildning på grundnivå och avancerad nivå innebär det att initiering av nya utbildningar inom nyskapande och samhällsaktuella ämnesområden kan försvåras. I sammanhanget bör också beaktas att det finns bättre möjlighet till breddad rekrytering på forskarnivån om forskningsanknytning och breddad rekrytering har etablerats på tidigare nivåer.

Den besvärande skillnaden mellan högskolor och universitet, där de förra har examenstillstånd inom områden (som kan innefatta ett eller flera forskarutbildningsämnen) och de senare – som inrättar enskilda forskarutbildningsämnen genom egen försorg utan tanke på Universitetskanslersämbetets områdeskriterier – skulle därmed tonas ner. Om den nationella utvärderingen av utbildning på forskarnivå genomförs med den metod som är föreslagen, kommer kvaliteten att garanteras genom att alla utbildningar utvärderas inom en sexårsperiod.

Infrastruktur för forskning

Det är viktigt att svensk forskning tillåts dra maximal fördel av de investeringar som görs i landets infrastruktur för forskning genom ytterligare resursallokering som möjliggör kraftsamling och samordning kring stora anläggningar (som till exempel Max IV och ESS) samt olika former av hälsoregister och andra informationsresurser.

De samlade vetenskapliga informationsresurserna vid landets högskole- och universitetsbibliotek är en viktig del av den statliga forskningsinfrastrukturen. Ett ökat utnyttjande av digitalisering för att på olika sätt öppet kommunicera och nyttiggöra forskningsresultat och forskningsdata tillhör framgångsfaktorerna till vilka en god forskningsinfrastruktur kan bidra. Nationell finansiering är nödvändig, eftersom nyttiggörandet av forskning inte enbart bör vara avhängigt enskilda lärosätens insatser.

Tillräckliga ekonomiska resurser krävs för att ett nationellt ekosystem för forskningsinformation ska bli långsiktigt och för att effektiv (åter)användning av data bli möjlig så att den nationella målbilden för jämlik tillgång till digitala informationsresurser nås.

Publikationerna i lärosätenas arkiv används i olika former av utvärderingar. Lokala modeller för utvärdering bör därför baseras på en nationell bibliometrisk modell som är transparent och beaktar skillnader mellan vetenskapliga fält. En nationell utvärderingsmodell för publikationer bör därför införas så att de svenska lärosätenas vetenskapliga produktion kan jämföras och följas enhetligt.

Holdingbolag och andra strukturer för nyttiggörande och innovation

Holdingbolag är viktiga för att hantera vissa former av den kunskapsdelning som nämndes inledningsvis. Dock krävs statligt tillstånd för att bilda holdingbolag. De

lärosäten som ännu inte har holdingbolag bör ges möjlighet och resurser att bilda holdingbolag för att alla lärosäten ska få likvärdiga möjligheter att utveckla nyttiggörande och kommersialisering av forskningsresultat och tillhörande innovationer. Holdingbolag ger möjlighet för ett lärosäte att samverka i alternativa organisationsformer så att effektivitet och professionalitet uppnås i alla de delar som samverkan består av.

Malmö högskola har starkt samverkansfokus men saknar för närvarande möjlighet att anknyta ett holdingbolag. Ett sådant skulle ge positiva effekter beträffande nyttiggörande av forskningsresultat, bland annat med fokus på social innovation, samt stärka förmågan hos lärosätet att göra strategiska satsningar i samverkan med externa partners. Malmö högskola vill därför erhålla rättighet att bilda holdingbolag.

För att Sverige ska få bästa möjliga avkastning på statens regionala investeringar i utbildning och forskning bör i övrigt alla lärosäten också ges rimliga förutsättningar för att stödja nyttiggörande och innovation. Genom att ta hänsyn till utbildningsvolym vid resurstilldelningen för innovationsverksamhet kan Sverige på ett bättre sätt tillvarata den innovationspotential som finns i anslutning till landets forskningsanknutna högre utbildning. Därmed erhålls tydligare koppling mellan utbildning och innovation.

Malmö högskola – ett flervetenskapligt lärosäte

Malmö högskolas är ett flervetenskapligt lärosäte med ett stort antal yrkesutbildningar – såsom utbildning av ingenjörer, lärare, tandläkare, sjuksköterskor och socionomer – och med ett betydande inslag av andra interdisciplinära akademiska utbildningar. Sammansättningen av utbildningarna och den till utbildningen kopplade forskningen gör att förutsättningarna för att bädda in Malmö högskolas verksamhet i det övriga samhället är goda. Denna kontakt gör att kunskapsutveckling kring samhällsutmaningar av olika slag lättare kommer till stånd i Malmö högskolas utbildning och forskning. Social hållbarhet är därmed ett övergripande fokus som integreras i hela verksamheten.

Utbildning, forskning och samverkan är således sammanflätade inom den ämnesmässigt breda verksamheten vid Malmö högskola. Samhällsnära forskning och samproduktion utgör en väl förankrad profilering, vilket bland annat visas av att en relativt hög andel av Malmö högskolas doktorander bedriver forskarutbildning som led i kompetensutveckling inom en anställning utanför högskolesektorn.

Som konstaterades inledningsvis, förekommer samhällsutmaningar i olika skala: internationell, nationell, regional och lokal. Malmö högskola är genom *Skånes regionala utvecklingsstrategi* och *Malmökommissionen* djupt engagerad i olika frågor av regional och lokal betydelse. Bland de frågor som Malmö högskola har engagerat sig i kan nämnas smart specialisering (smarta material, smarta hållbara

städer och personlig hälsa), minskning av hälsoskillnader och hållbar utveckling ur ekologiskt och socialt perspektiv.

På nationell nivå har Statens beredning för medicinsk och social utvärdering identifierat utmaningar i form av vetenskapliga kunskapsluckor inom tandvård där klinisk odontologisk forskning vid Malmö högskola utgör en viktig resurs för att fylla dessa luckor. Malmö högskola föreslår att Forskningsrådet för hälsa, arbetsliv och välfärd ges i uppdrag att initiera och finansiera ett långsiktigt forskningsprogram för tandvården under den kommande tioårsperioden.

Verksamheten vid Malmö högskola har bäring på för landet viktiga samhällsfunktioner.¹ Inom Malmö högskola finns specialkompetens inom ett flertal områden där Malmö högskola har särskilt goda förutsättningar att genomföra utbildnings- och forskningsinsatser. Till dessa områden hör *lärande för ett hållbart samhälle* som bland annat fokuserar på nyanländas och första generationens lärande kopplat till utbildningssystemet. Forskning och utbildning om olika former av hälsa (förebygga ohälsa, jämlik hälsa, personlig hälsa, klinisk tillämpad behandlingsforskning och socioekonomiska faktorer) är starkt representerade vid Malmö högskola. Forskning och utbildning kring migration och integration samt hållbara städer har också en stark position liksom som jämställdhet och jämlikhet i arbetslivet. I Malmö högskolas forskningscentrum samarbetar forskare från olika fakulteter kring vissa gemensamma frågeställningar.²

*Strategi 2020*³ är Malmö högskolas strategiska plattform. I den beskrivs Malmö högskolas roll 2020 och vägen dit. Huvudstrategin för genomförandet är ett flervetenskapligt arbetssätt som integrerar flera vetenskaper, vilket ger god förmåga att belysa komplexa frågeställningar ur ett antal perspektiv. I flervetenskapliga team arbetar forskare med att identifiera och lösa olika typer av samhällsutmaningar bland annat genom social innovation. Utbildningen på samtliga nivåer anammar liknande typer av arbetssätt. Malmö högskolas ämnesmässiga bredd stärker förutsättningarna för ett flervetenskapligt samarbete både inom Malmö högskola och med andra lärosäten samt med omgivande samhälle.

Forskningen vid Malmö högskola har utvecklats mycket positivt under de senaste åren och ökat snabbare än genomsnittet av landets lärosäten beträffande externa medel samt vetenskaplig produktion och citeringar. Malmö högskola har dessutom,

¹ Till exempel knyts verksamheten inom odontologi an till svensk tandvård som kostar individ och samhälle 23 miljarder kronor per år.

² För mer information se: <http://www.mah.se/Forskning/Program/>

³ *Strategi 2020*: http://strategi2020.mah.se/wp-content/uploads/2013/06/Final-2020-SV-PDF_.pdf. Med utgångspunkt i *Strategi 2020* har en högskoleövergripande utbildnings, forsknings och samverkansstrategi utarbetats som på ett övergripande plan och på tre års sikt prioriterar och konkretiserar *Strategi 2020*. I denna samlade treåriga (2014–2016) strategi integreras utbildning, forskning och samverkan med kvalitet och internationalisering <https://mah.app.box.com/s/c9b2xbyzj3anujv7z8m>

efter prövning, examenstillstånd på forskarnivå inom sju områden som täcker i stort sett hela verksamheten. Malmö högskolas utbildning och forskning har således sedan en tid tillbaka både den bredd och det djup som kännetecknar ett universitet. Men den fortsatta utvecklingen har sedan en längre tid tillbaka hämmats av det begränsande forskningsanslaget som är för lågt vare sig hänsyn tas till forskningsprestationer, utbildningsvolym eller antal disputerade lärare. En i nationellt sammanhang förhållandevis liten satsning på Malmö högskola skulle därför göra det möjligt för Malmö högskola att förstärka sitt forskningsfokus på bland annat ovanstående samhällsangelägna områden som knyter an till utbildningen på grundnivå, avancerad nivå och forskarnivå och främjar nyttiggörandet av forskningsresultat i samhället.

Internationellt uppfyller Malmö högskola redan kriterierna för universitetsstatus och Malmö högskola är beredd att axla de skyldigheter och ta det ansvar som ett sådant uppdrag skulle medföra.